

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:14
מוצאי שב"ק.....5:42
שיעורים כסדרן
נ"ד.....יחזקאל א'-ב'
בבל.....חולין ד'
ירושלמי.....דמאי י"ד
תוספתא.....אהלות פרק א'
רמב"ם.....שמיטה ויובל ד'

שעה 8, גליון 12 (372)

פרשת וישב, כ"ג כסלו, עברכים חודש טבת, שנת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

די הייליגע חנוכה ליכטעלעך

ווען מיר צינדען אן די הייליגע חנוכה ליכט, לייכט דאס אויף אונזער הארץ און נשמה, מיר דארפן אויסנוצן די הייליגע חנוכה טעג אויפצולייכטן און אויפצושיינען אזוי שטארק, אז דאס זאל שוין אנהאלטן אויף אויף ווייטער, אויף די גאנצע יאר.

קוקן אויף די גוטע זייט

די ערשטע זאך מיט וואס מיר דארפן זיך אויפפרישן אין די טעג, איז מיט'ן קוקן אויף די גוטע זייט פון אונז, מיט'ן קוקן אויף די גוטע חלקים וואס מיר האבן, און דאנקען דעם אייבערשטן אויף די אלע גוטס וואס ער געבט אונז.

די טעג פון חנוכה זענען געשטעלט להודות ולהלל, אזוי ווי מען זאגט ביי "על הניסים" די ווערטער "וקבעו שמונת ימי חנוכה להודות ולהלל לשמך הגדול", די טעג זענען געשטעלט צו לויבן און צו דאנקען דעם אייבערשטן. כאטש א גאנץ יאר דארף מען אויף דאנקען דעם אייבערשטן, איז אבער די טעג פון חנוכה מער מסוגל פאר דעם.

<<<<<

פרשת השבוע

ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) אז אפילו ווען א איד פאלט דורך מיט עבירות, ער איז נויט פונעם אייבערשטן, אויב אבער גיבט ער נישט אויף, ער בעט דעם אייבערשטן: "פאשעפער העלף מיר, ווייז מיר דעם ריכטיגן וועג", וועט ער זיכער צום סוף זיין אן ערליכער איד.

דער מדרש זאגט (מדרש תנחומא וישב) אויפן פסוק ונרא אדוניו כי ה' אתו, פומיפר האט געזען אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף. פרעגט דער מדרש: "ווי אזוי האט דער מלאך גוי פומיפר געוואקסט אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף?" זאגט דער מדרש אז יוסף האט נישט אויפגעהערט צו הערן צום אייבערשטן, ווען ער איז אריינגעגאנגען באדינען זיין הער, האט ער שטילערהייט געבעטן דעם אייבערשטן: "פאשעפער. נאר דו קענסט מיר העלפן, העלף מיר אז איך זאל געפינען חן אין די אויגן פון מיין הער, ער זאל זיין צופרידן מיט מיר", און פומיפר האט אים געפרעגט: "וואס זאגסטו דאך שטילערהייט? דו מאכסט מיט מיר פישוף?" האט יוסף געענטפערט: "גיין, איך רעד נאר צום אייבערשטן, איך בעט אים אז איך זאל מצליח זיין" אין פון דעם האט פומיפר געזען אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף. אזוי האט זיך יוסף געקענט דערהאלטן אין זיין שווערע מצב ווען ער איז פארווארפן געווארן קיין מצרים, ער האט נישט אויפגעהערט צו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל מצליח זיין.

דאס איז פשט אין פסוק, ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי, יוסף האט זייער מצליח געווען, אפילו ער איז געווען אין די מצר'שע הויז, ווייל ער האט זיך דערהאלטן, און ער האט גערעדט צום אייבערשטן, דערפאר האט ער מצליח געווען, אין אנקומען צו די העכסטע מדרגות.

(זאת התורה וישב ט)

וירד יהודה מאת אחיו נים עד איש עדלמי ושמו חיבה. רש"י זאגט אז די שכמים האבן אראפגענידערט יהודה פון זיין גרויסקייט ווייל זיי האבן געזאגט אז ער וואלט געקענט צוריקהאלטן אז מען זאל נישט פארקויפן יוסף און דער מאמע יעקב זאל נישט האבן אויפיל צער. זאגט דער פסוק אז יהודה איז געגאנגען צו "א מענטש" חיבה, מען זעט אז דער פסוק רופט אים אן "א מענטש" און נישט "זיין חבר", ווייטער אין די פרשה שטייט אבער, וישלח יהודה את גדי העזים ביד "העהו" העדלמי, דא ווערט ער שוין אנגערופן "זיין חבר".

מוהרא"ש איז דאס מסביר אז אזוי דערקענט מען ווער עס איז אן אמת'ער חבר און ווער נישט. ווען עס גייט גוט פאר א מענטש און ער איז ברום הפעלה און דאן האט ער חברים, מיינט דאס נישט אז זיי זענען אמת'ע חברים, נאר זיי ווילן זיך פשוט הנפיענען צו אים. ווען זעט מען ווער עס איז אן אמת'ער חבר? ווען דער מענטש הייבט אן גיין פארגא, אראפ, ער פארלירט זיין גדולה און דער חבר שטייט אים נאך ווייטער צו די האנט אים ארויסקוועלפן, דאס מיינט אן אמת'ער חבר.

דאס זעט מען דא אין פסוק, נאכדעם וואס די שכמים האבן אוועק גענומען די גדולה פון יהודה, און נאך די מעשה פון חמר וואס יהודה האט געזאגט פן נהיה לבויו, עס איז געווען א גרוין פאר יהודה, און פון דעקט וועגן האט אים דער חבר נישט אפגעלאזט, דאס הייסט אן אמת'ער חבר.

און דערפאר ווען איינער זעט ביי זיין חבר אז ער איז געפאלן, זאל ער אים נישט אפלאזן, נאר פארקערט ער זאל אים מער מחונק זיין, ווייל תשובה העלפט אייביג, און מיט אביסל חיזוק קען מען אים צוריק ברענגן צום גוטן.

(שיחות מוהכ"א חלק ח ערך חבר)

א גוט ווארט

זיי נישט קיין בטרון, יעצט זעך דין אראפ ביי די מנוחה קעגן די הייליגע ליכט, און שמועס דין אויס מיטן אייבערשטן פנים בפנים, דאנק אים און לויב אים אויף די חסדים וואס ער טוט מיט דיר. מען קען זיך נישט פארשטעלן ווי גליקליך מיר זענען אז מיר ווייסן פון די עצה פון התבודדות, און מוהכ"א'ש ברענגט עס אריין אין אויבן.

ברוך השם מיר תלמידי היכל הקודש זעצן זיך אנוועק ביי די חנוכה ליכט, קודם מיט די נוייב און קינדער, און מען פארציילט די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון און ער טוט יעצט, און נאכדעם איז מען זיך מתבודד, אה! א מחנה וואסערע שיינע איידעלע שטילע לעבן קען מען זיך אפגעבן אן דעם וואס איינער זאל וויסן וכיו.

(עצתו אמנה, פי' וישלח תשע"ה)

שאלות ותשובות ברסלב

וויפיל איז דער שיעור
אנהויבן נאכאמאל
און נאכאמאל?

שאלה:

לקבוד דער ראש
ישיבה שליט"א,

וויפיל איז דער שיעור זיך
מחזק צו זיין נאכאמאל און

נאכאמאל? איך בין שוין אראפגעפאלן טויזנטער מאל
און זיך מחזק געווען, איך שפיר אז ס'איז פאלש צו זאגן
אז איך גיי יעצט אנהויבן נאכאמאל.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת וישלח, כ' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר.

איך האב געהאלטן דיין בריוו.

סתם זיך שטארקן און גארנישט טון - דאס הייסט
נישט אז מען איז זיך מחזק; דער רבי האט
וואונדערליכע עצות וואס ווער עס טוט די עצות איז
זוכה ארויס צו גיין אפילו פון די גרעסטע בלאטע, אבער
די עצות העלפט נישט נאר מיט איין תנאי: אויב מען
טוט די עצות! אויב מען דרייט זיך אין ברסלב און מען
טוט נישט וואס דער רבי זאגט קען מען זינגען א גאנצן
טאג: "שטארק זיך", "שטארק זיך", "שטארק זיך",
אבער עס וועט גארנישט נוצן.

אז דו ווילסט פאקט ארויס קריכן פון דייער נפילות,
פארנוואס זאלסטו נישט טון וואס דער רבי זאגט? דער
רבי געבט אונז גרינגע עצות; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר
חלק ב', סימן ע"א): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל
באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה וכו'.
והנה, הכל תפצים לזאה את שמך, ואף על פי כן לאו
כל אדם זוכה לעשות תשובה, כי יש אחד שאין לו
התעוררות כלל לתשובה", ווער עס וויל זוכה זיין
תשובה צו טון, זאל זאגן תהלים; יעדער איד וויל זיין אן
ערליכער איד און טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן,
אבער נישט יעדער איז זוכה אויסצופירן זיין ווילן אויף
למעשה, ווייל ער האט בכלל נישט קיין שום התעוררות
תשובה צו טון, ו'אפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה,
אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השני
לו", און אפילו איינער וואס האט שוין גא אן התעוררות
תשובה צו טון, ווייסט ער נישט וואס ער זאל טון דאס
צו קענען אויספירן, ו'אפילו אם מגיע לשם, יכול להיות
שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה
לתשובה", און אפילו איינער וואס וואס האט גא אן
התעוררות תשובה צו טון און ער ווייסט וואס מען דארף
טון צו ווערן אן ערליכער איד, דארף ער נאך אויף זוכה
זיין צו טון למעשה און נישט ווערן צעבראכן וכו' וכו',
דערפאר איז נישט יעדער זוכה תשובה צו טון, ו'על ידי
אמירת תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות
לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה", פירט דער רבי

ווען עס ווערט טונקל אין א צימער וואו מענטשן דרייען זיך, ווערט דארט א גרויסע
בהלה. איינער זעט נישט דעם צווייטן, מען האקט אריין איינער אינעם צווייטן און עס
טויג נישט דער מצב. איינמאל עס ווערט ליכטיג איז ממש א מחי', מען זעט וואו יעדער
שטייט, און דאן קען יעדער גיין זיין וועג אן דארפן שטערן א צווייטן.
אין די הייליגע חנוכה טעג, ווען מען צינדט אן די ליכטעלעך פון די מנורה, און מיר
זענען נאך פון די מהדרין מן המהדרין אז יעדער פון די משפחה צינדט אן די מנורה, און
יעדע נאכט לייגט מען צו נאך א ליכטל, דארף דאס אויפשטייען און אויפלייכטן אונזער
לעבן, אז מיר זאלן אנהויבן זען אז עס איז דא נאך מענטשן אויף דער וועלט, עס איז דא
אלע סארט פארשידענע מענטשן, און יעדער מענטש האט זיינע געפילן, און מען דארף
אנהויבן זיך צו רעכענען מיט יענעם'ס געפילן,
נישט אריינצוהאקן אין אנדערע מענטשן, נאר
יעדער זאל זיך גיין זיין אייגענע וועג.

די חנוכה ליכט צינדט מען אן "עד שתכלה
רגל מן השוק" ביז עס וועט זיך אויפהערן די
לשון הרע און רכילות, דאס ארום טראגן פון
איינעם צום צווייטן און אנזייען מחלוקת. חנוכה
איז א צייט וואס דארף אריינברענגען שלום
ושלום, אלע אידן זאלן זיך האלטן אינאיינעם,
נאר שטארקן און מחזק זיין איינער דעם

ווען עס ווערט טונקל אין א צימער וואו מענטשן דרייען זיך, ווערט דארט א גרויסע
בהלה. איינער זעט נישט דעם צווייטן, מען האקט אריין איינער אינעם צווייטן און עס
טויג נישט דער מצב. איינמאל עס ווערט ליכטיג איז ממש א מחי', מען זעט וואו יעדער
שטייט, און דאן קען יעדער גיין זיין וועג אן דארפן שטערן א צווייטן.
אין די הייליגע חנוכה טעג, ווען מען צינדט אן די ליכטעלעך פון די מנורה, און מיר
זענען נאך פון די מהדרין מן המהדרין אז יעדער פון די משפחה צינדט אן די מנורה, און
יעדע נאכט לייגט מען צו נאך א ליכטל, דארף דאס אויפשטייען און אויפלייכטן אונזער
לעבן, אז מיר זאלן אנהויבן זען אז עס איז דא נאך מענטשן אויף דער וועלט, עס איז דא
אלע סארט פארשידענע מענטשן, און יעדער מענטש האט זיינע געפילן, און מען דארף
אנהויבן זיך צו רעכענען מיט יענעם'ס געפילן,
נישט אריינצוהאקן אין אנדערע מענטשן, נאר
יעדער זאל זיך גיין זיין אייגענע וועג.

אנשטאט צו קוקן אויף די שלעכטע זאכן וואס מען האט, אנשטאט צו קוקן אויף די
צרות און יסורים וואס מען האט, דארף מען זיך צוגעוואוינען צו קוקן אויף די גוטע
זאכן וואס מען האט, אויף די פילע טובות און חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט
אונז שטענדיג.

דער יצר הרע מאכט בלינד דעם מענטש אז ער זאל נישט זען די גוטע חסדים וואס
ער באקומט, ווען מען זיצט אבער ביי די חנוכה ליכט, דארף מען אריינטראכטן און זען
אז מען איז ב"ה געזונט, אז די משפחה איז געזונט, אז מען האט אויגן צו זען, אויערן צו
הערן, ציינער צו עסן, הענט אנצוכאפן, און פיס צו גיין. אז מען איז זוכה אריינצוכאפן
מצות ומעשים טובים, אז מען גייט מיט בארד און פאות, מיט ציצית, מיט א קאפל, אז
מען האט א מזוזה אויפ'ן טיר, אז מען לייגט תפילין, אז מען היט שבת, אז מען עסט
כשר'ס. אז מען איז זוכה צו לערנען תורה, צו דאווענען, צו רעדן צום אייבערשטן, און
די ליסטע ענדיגט זיך נישט.

ווען מען טראכט אין דעם אריין, זעט מען אז די פילע גוטס וואס מען האט, וועגט
גאר שטארק איבער די שלעכטע חלקים וואס מען האט. און דאן הויבט מען אן צו
דאנקען און צו לויבן דעם אייבערשטן.

דאס רעדן צום אייבערשטן איז א "חבר פיפות", א שווערד וואס איז שארף פון צוויי
זייטן. פון איין זייט דארף מען בעטן דעם אייבערשטן, און פון די אנדערע זייט דארף מען
דאנקען דעם אייבערשטן. א סך מאל איז די הארץ פארשטאפט און מען קען נישט
עפענען דאס מויל צו בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אבער אז מען הויבט אן
קודם צו קוקן אויף די זאכן וואס מען האט שוין יא, און מען דאנקט דעם אייבערשטן
דערויף, דאן זעט מען אז דער אייבערשטער האט שוין א סך מאל געהאלפן, און דאס
עפענט די הארץ צו בעטן אויף די איבריגע זאכן וואס מען האט נאכנישט.

דער הייליגער "קדושת לוי" ז"ע איז מסביר דאס וואס די גמרא זאגט (ברכות ז) אז א
'צדיק גמור' איז 'צדיק וטוב לו', און א 'צדיק שאינו גמור' איז 'צדיק ורע לו'. זאגט ער אז
א 'צדיק גמור' פון אים הערט מען אייביג נאר אז איז אים גוט און פיין, ער איז א 'צדיק
וטוב לו' ער קוקט נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער פארמאגט. אבער א 'צדיק שאינו
גמור' איז א 'צדיק ורע לו', מען הערט אייביג פון אים ווי שלעכט עס גייט אים דאס
לעבן, ער איז א 'צדיק ורע לו', ער זעט נאר די שלעכטע חלקים וואס ער האט.

די יונים האבן געוואלט אריינברענגען אז עס נאר דא טבע, נישט דער אייבערשטער
פירט די וועלט נאר אז די וועלט פירט זיך מיט טבע מקרה און מזל, עס געשעט זאכן פון
זיך אליין. ווען א איד פאלט אריין אין די קליפה פון די יונים, ער גלייבט נישט אז נאר
דער אייבערשטער פירט די וועלט, דאן איז ער אויף געהאקטע צרות; יעדע זאך וואס עס
גייט אים נישט גוט, מאכט אים אינגאנצן פארלוירן, ער האט זיך נישט צו וועם צו
ווענדן און ער האט נישט ווער עס זאל אים העלפן.

יעצט אבער אין די טעג פון חנוכה האבן די הייליגע חשמונאים באזיגט די יונים, און
נישט אויף א דרך הטבע, די חשמונאים זענען געווען א סך ווייניגער און א סך שוואכער
פון די יונים, ווייל זיי האבן אבער זיך געהאלטן מיט'ן אייבערשטן, זיי האבן געבעטן דעם
אייבערשטן, האט זיי דער אייבערשטער געהאלפן און זיי האבן באזיגט די יונים. און
דאס דארף אונז אויף לערנען אז עס נישט דא קיין דרך הטבע, אלעס פירט נאר דער
אייבערשטער, און ווען מען ווייסט דאס, עפענט מען אויף די מויל און מען דאנקט דעם
אייבערשטן פאר די גוטע זאכן וואס מען האט, און מען בעט אויף אויף ווייטער.
ווען א איד געוואוינט זיך צו דאס צו טוהן, וועט ער האבן די גן עדן אויף די וועלט.
ער וועט זיין דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט.

האק נישט אריין אין א צווייטן

ווען עס ווערט טונקל אין א צימער וואו מענטשן דרייען זיך, ווערט דארט א גרויסע
בהלה. איינער זעט נישט דעם צווייטן, מען האקט אריין איינער אינעם צווייטן און עס
טויג נישט דער מצב. איינמאל עס ווערט ליכטיג איז ממש א מחי', מען זעט וואו יעדער
שטייט, און דאן קען יעדער גיין זיין וועג אן דארפן שטערן א צווייטן.
אין די הייליגע חנוכה טעג, ווען מען צינדט אן די ליכטעלעך פון די מנורה, און מיר
זענען נאך פון די מהדרין מן המהדרין אז יעדער פון די משפחה צינדט אן די מנורה, און
יעדע נאכט לייגט מען צו נאך א ליכטל, דארף דאס אויפשטייען און אויפלייכטן אונזער
לעבן, אז מיר זאלן אנהויבן זען אז עס איז דא נאך מענטשן אויף דער וועלט, עס איז דא
אלע סארט פארשידענע מענטשן, און יעדער מענטש האט זיינע געפילן, און מען דארף
אנהויבן זיך צו רעכענען מיט יענעם'ס געפילן,
נישט אריינצוהאקן אין אנדערע מענטשן, נאר
יעדער זאל זיך גיין זיין אייגענע וועג.

'צדיק וטוב לו' -

ער קוקט נאר אויף
די גוטע זאכן וואס
ער פארמאגט...

צווייטן, און נישט מאכן ח"ו קיין מחלוקת צווישן אידן.

שלום הויבט זיך אן ביי זיך אליין. ווען א מענטש איז נישט צופרידן מיט זיך אליין, ער לעבט נישט בשלום מיט זיך אליין. דאן וועט ער זיך אויך קריגן מיט זיינע ארומיגע. ווען א מענטש האלט זיך אבער פרייליך, ער האלט פון זיך אליין, ער לעבט בשלום מיט זיך, וועט ער אויך לעבן בשלום מיט אנדערע מענטשן.

חנוכה איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל לעבן בשלום מיט יעדן איד, און נישט זיין פארמישט אין קיין שום סארט מחלוקת.

וועקט אייך אויף

ווען עס ווערט ליכטיג אין שטוב וועקט מען זיך אויף פון שלאף. דאס איז נאך א זאך צו וואס חנוכה איז מסוגל, די ליכטיגקייט וואס די חנוכה ליכט ברענגען אריין, וועקט אויף דעם מענטש פון זיין טיפן שלאף וואס ער שלאפט אויף די וועלט.

מענטשן דרייען זיך ארום פארשלאפן, ווי א לבנה קריכער, א מענטש וואס שפאצירט ארום אינמיטן שלאף. עס זעט אויס ווי דער מענטש קומט און גייט, ער גייט אן אין לעבן, אבער זיין מח שלאפט, ער טראכט נישט פונעם אייבערשטן.

ווי אזוי קען א מענטש וויסן אויב ער איז וואך אדער ער שלאפט? ווען א איד רעדט צום אייבערשטן איז ער אויף, און ווען ער רעדט נישט צום אייבערשטן, דאן שלאפט ער, זיין מח איז פארשלאפן.

ווען יעקב האט זיך אויפגעוועקט פון זיין שלאף, זאגט דער פסוק (בראשית כה, טז) "ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה". ווי אזוי ווייסט מען אז מען איז אויפגעשטאנען פון שלאף? ווען מען קען זאגן מיט א פול מויל "אכן יש ה' במקום הזה", מען ווייסט און מען פילט אז דער אייבערשטער איז דא מיט אונז שטענדיג, און מען הויבט צו רעדן צו אים.

ביי אהרן הכהן זאגט רש"י "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", אלע מפורשים מוטשען זיך מיט דעם, דאס איז די גאנצע גרויסקייט פון אהרן הכהן אז ער האט נישט געטוהן אנדערש פון וואס דער אייבערשטער האט געהייסן?

אבער רש"י איז דא מרמז א צווייטע זאך "שלא שינה" - אהרן הכהן איז נישט געשלאפן, און ער האט נישט געלאזט אנדערע אידן שלאפן. מיט די הייליגע מנורה וואס ער האט אנגעצוינדען האט ער אריין געברענגט א ליכטיגקייט אויף די וועלט, עס האט נישט געלאזט שלאפן, עס האט אויפגעוועקט אידן צום אייבערשטן, אז מען זאל עפענען די מויל און אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן.

די מתנה באקומט מען פון א צדיק, ווען א איד איז זוכה צו גיין צו א צדיק, ווערט ער אויפגעוועקט זיין שלאף און ער הויבט אן רעדן צום אייבערשטן. דער רבי זאגט אז דאס איז מרימז אין די ווערטער פון די משנה (תרומות פרק א) "סתם חרש אינו שומע ואינו מדבר", אז מען איז אן "אינו שומע" - מען הערט נישט צו צום קול פון צדיק, דאן איז מען אן "אינו מדבר" - מען רעדט נישט צום אייבערשטן. א איד דארף אויפזוכן און טרעפן א צדיק וואס קען אים אויפוועקן פון שלאף, וואס קען אים מעורר זיין אז ער זאל נישט פארשלאפן זיינע טעג און יארן, נאר ער זאל אנהויבן צו לעבן מיטן אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"ג) אז משיח ווערט אנגערופן אויף די לשון פון 'משיח' אלמים. משיח צדקנו וועט אריינברענגען אז די גאנצע וועלט זאל עפענען די מויל און רעדן צום אייבערשטן. אזוי ווי דער פסוק זאגט (צפניה ג, ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד". במהרה בימינו אמן.

(שיחות מוהר"ש ערך עניני חנוכה)

נאמען פונעם רבינס מאמע פיגא, ווי באקאנט האט דער רבי געוואלט אז מען זאל אים רופן אויף זיין מאמע'ס נאמען רבינו נחמן בן פיגא, דאס איז געווען אלס הכרת הטוב, ווייל ווען דער רבי איז געווען א קליין קינד פלעגט אים זיין מאמע נעמען צום ציון פון איר זיידע דער הייליגער בעל שם טוב, און זי פלעגט דארט אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז דער קינד זאל אויסוואקסן אן ערליכער איד, און דער רבי האט געהאלטן אז דאס האט אים געהאלפן צוצוקומען צו וואס ער איז צוגעקומען. און דאס דארף מיר זיך אפ לערנען פון די צדיקת פיגא, אז מיר זאלן אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף די הצלחה פון די קינדער, אלעס ווענדט זיך אין תפלה, ווי מער די עלטערן בעטן דעם אייבערשטן אויף די הצלחה פון די קינדער, וועלן זיי מער מצליח זיין. און דאס לייגט מען אריין אויך אין די טייערע קינדער אז זיי זאלן לעבן מיטן אייבערשטן און רעדן צום אייבערשטן, און דאס וועט זיי באגלייטן א גאנץ לעבן. ווי אויך האט זי ארויסגעברענגט פארשידענע וויכטיגע נקודות אין חינוך, וואס איז וויכטיג צו וויסן פאר די עלטערן.

ביים אוונט האט מען אויפגעשפילט א דרשה פונעם ראש ישיבה שליט"א פאר די פרויען, אין וואס ער האט מעורר געווען די עלטערן צו ארבעטן צוזאמען מיטן מוסד און מהנדס זיך און זיך אפגעבן מיט די קינדער ווי עס דארף צו זיין, און גלייכצייטיג שטארק מעורר געווען איבער די שעדליכקייט פון סמארטפאונס, וואס אויסער די אלע שלעכטע זאכן וואס עס ברענגט מיט זיך, איז עס א געפערליכע פראבלעם פאר די קינדער, ווען די עלטערן זענען פארנומען מיטן טעלעפאן און זענען נישט אינטערעסירט אין די קינדער, און דאס שאדט זייער שטארק פאר די חינוך פון די קינדער.

דערנאך האט מען פארטיילט די "נחת רעפארט" קארטלעך פון יעדע מיידל, אין וואס עס איז אריינגעשריבן די גוטע חלקים פון יעדעם קינד, ווי אזוי יעדעס קינד איז די בעסטע און צייכנט זיך אויס יעדע באזונדער לויט אירע מעגליכקייטן.

די עלטערן האבן זייער הנאה געהאט פון די אסיפה וואס איז געקרוינט געווארן מיט א זעלטענע סוקסעס, און מען זעט אפן די סייענתא דשמאי ביי טריט און שריט, ווי די סקול האט זיך אויף זיין אהער געשטעלט, צו די צופרידנהייט פון די עלטערן מיט די קינדער צוגלייך.

חנוך לנער על פי דרכו!

אויס; אז א מענטש איז זוכה און ער זאגט תהלים, אפילו ער האט נישט קיין שום התעוררות, ווערט ער אבער נתעורר תשובה צו טון דורך דעם, "וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואת השפה לו, ולפתח השער; נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה", און ער קען אנגיין מיט א מוזאדיגע שטארקייט וכי, ביז ער איז זוכה תשובה צו טון און ווערן אן ערליכער איד.

דערפאר אז די ווילקסט באַמַת א נועג ארויס פון דיניע עבירות, הייב אן זאגן אביסל תהלים יעדן טאג וועסטו זוכה זיין אלעס צו פאררעכטן. תשובה איז נישט פאסטן, תשובה איז נישט סיגופים, תשובה איז צוריק קומען צום אייבערשטן; תשובה איז צו זאגן פארן אייבערשטן: "רבונו של עולם, איך הייב אן פון יעצט צו זיין אן ערליכער איד, איך הייב אן פון היינט צו גיין אין שול דאווענען, העלף מיר אייבערשטער איד זאל האבן פח זיך צו שטארקן אויף מיין יצר הרע"; עס איז זייער גרינג צו זיין צעבראכן און עס איז זייער גרינג אויפצוגעבן און האבן טענות אויף יעדן איינעם, אבער אזוי וועסטו אין ערנען נישט אנקומען, אויב די ווילקסט באַמַת ארויס קריכן פון דיניע שמוציגע מעשים נעם דעם רבי'ס עצה, און אז די וועסט פאלגן דעם רבי'ן וועסטו זען ווי צוביסלעך קריכסטו ארויס פון דיניע עקלדיגע מעשים.

נאך אן די עצה פאר דעם איז תורה, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, ש'נלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעבירות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער ליגט שוין אין שאל תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד ש'יכולה להוציא אותם מן העבירות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע ותייב תזק, ללמד ככל יום ויום כך וכו', והנה איך ש'יהיה, בנבואי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך" וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

אז די וועסט פאלגן דעם רבי'ן וועסטו זען ווי די תורה שלעפט דיר ארויס פון בלאטע. (גענומען פון ספר צאתו אמינה, פ' וישלח תשע"ט)

BreslevCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

סעודת הודאה כ"א כסליו

די וואך מיטוואך נאכט איז דער ראש ישיבה שליט"א ארויסגעפארן קיין קרית יואל אפצורעכטן א סעודת הודאה לכבוד דעם גרויסן טאג כ"א כסליו, צו דאנקען דעם אייבערשטן אויף זיינע גרויסע חסדים אין דעם יום הצלה והשיחור פון רביה"ק מסאטמאר זי"ע.

פילע אנשי שלומינו זענען זיך צוזאמגעקומען, א רייכע סעודה איז סערווירט געווארן, און מען האט געזינגען אינאיינעם חסדי ה' כי לא תמנו, מזהאט געדאנקט און געלייבט דעם אייבערשטן אויף די גרויסע נסים וואס ער האט געטון מיט אונז אין דעם טאג.

דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט דברות קודש, ווי מ'דארף דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר זענען היינט ערליכע חסידישע אידן על אדמת אמעריקע, און דאס איז אלעס צו פארדאנקען דעם הייליגן סאטמאר רבי'ן וואס האט דאס אריינגעברענגט, דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א ארוםגעזעט איבער די גרויסקייט פון לערנען גמרא יעדן טאג, די אינגעלייט אין קרית יואל קומען זיך צוזאם יעדע נאכט צו א שיעור גמרא, ער האט נאכגעזאגט פון ספר ווי העמודים, א זון פון של"ה הקדוש, וואס שרייבט אז א בלאט גמרא יעדן טאג דארף זיין א חיוב אויף א איד אזוי ווי הנחת תפלין.

נאך די מסיבה איז זיך דער עולם צוגאנגען מיט א געהויבענע געפיל, מיט פרישע כוחות ווייטער ממשיך צו זיין אין עבודת ה'.

חסדי ה' כי לא תמנו

י"ט כסליו פארברענג

די וואך דינסטאג נאכט זענען זיך אנשי שלומינו צוזאמגעקומען אין וויליאמסבורג אפצורעכטן א פארברענג לכבוד דעם גרויסן טאג י"ט כסליו, ווען דער הייליגער בעל התניא זי"ע איז געראטעוועט געווארן פון תפיסה. און גלייכצייטיג לכבוד דעם סיום פון מסכת מנחות וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט פארגעלערנט פאר די לעצטע פאר הדשים יעדן אינדערפרי.

מען האט זיך געוואשן צו א שיינע סעודה, און געזונגען ווארימע ניגונים לרגל דעם סיום און לרגל דעם גרויסן טאג י"ט כסליו.

דערנאך האט דער ראש ישיבה געזאגט טרעפליכע ווערטער. דער ראש ישיבה האט ארויסגעברענגט אז דאס האט ער מקבל געווען פון מוהרא"ש אז מ'קען נישט זיין א ברסלבע חסיד אן לערנען כאטש איין בלאט גמרא א טאג. דער ראש ישיבה האט געזאגט אז מ'קען נישט מצליח זיין צו לערנען א בלאט א טאג נאר מיט'ן סדר דרך הלימוד, צו קענען לערנען אפילו ווען מ'פארשטייט נישט וואס מ'זאגט. ווייל אויב א מענטש מוז אייביג אלעס פארשטיין ווי איז מעגליך צו לערנען "יעדן" טאג? עס איז לא ימלט אז עס מאכט זיך טעג וואס די קאפ איז נישטא, אדער די צייט איז נישטא, עס זענען דא משפחה טירדות, שמחות, ימים טובים, סתם שווערע טעג. א מענטש איז נישט א מאשין. א איד דארף אפמאכן ביי זיך, יעבור עלי מוה, איך וועל אפזאגן דעם בלאט גמרא יעדן טאג, אז דער באשעפער וועט העלפן וועל איך עס אויך פארשטיין.

דער ראש ישיבה האט ארויסגעברענגט די געוואלדיגע תועלת פון עפענען די גמרא אינדערהיים, וואס פארא גוטע השפעה עס האט אויף די שלום בית און אויפ'ן חינוך פון די קינדער. א ווייב באקומט א רעספעקט פאר'ן מאן אויב ער לערנט, און די קינדער וואקסן אויף מיט דעם אז דער טאטע עפענט א אידיש ספר יעדן טאג.

דער ראש ישיבה האט דערציילט אז ער איז דינסטאג אינדערפרי צוריק געקומען פון א נסיעה קיין ארץ ישראל, וואו ער איז געפארן צו די יארצייט פון זיין באבע ע"ה.

דער ראש ישיבה איז געווען אויף שבת אין מירון מיט זיין גרויסן זיידן דער קארלסבורגער רב שליט"א. פרייטאג צו נאכטס האט מען געדאווענט אויבן אין די מערה, און שבת אינדערפרי האט מען געדאווענט אין בית המדרש מראה יחזקאל.

דער קארלסבורגער רב שליט"א האט מכבד געווען דעם ראש ישיבה שליט"א צו דאווענען שחרית פאר'ן עמוד. מוצאי שבת איז דער ראש ישיבה געפארן קיין יבנאל צום ציון פון מוהרא"ש, און איז דארט געווען א גאנצע נאכט און געדאווענט שחרית ביים ציון, און פון דארט געפארן צום לופטפעלד, און אויפן וועג צוריק האט דער ראש ישיבה געמאכט א סטאפ אין אומאן צו זיין ביים ציון פון הייליגן רבין.

זייענדיג אבער אין אומאן, איז דער פליגער קיין ניו יארק געווארן אפגעשטופט מיט 15 שעה, און דער ראש ישיבה מיט זיין משפחה האבן געדארפט ווארטן פאר פילע לאנגע שעות אינעם לופטפעלד, נאך אסאך אידן האבן דארט אויך געווארט, און פארשטייט זיך אז פאר יעדן איז דאס געווען זייער שווער צו ווארטן אזוי לאנג אין לופטפעלד אן קיין עסן און וועש וכדומה, און דער ראש ישיבה האט ארויסגעברענגט ווי ווייט מיר זענען גליקליך אז מיר זענען מקורב צום הייליגן רבין, וואס געבט אריין אין אונז א ריינע אמונה צו וויסן און גלייבן אז איד גייט נישט, א איד פירט מען פון אויבן, און אלעס פירט דער אייבערשטער נאר פאר'ן טובה פונעם מענטש, און ווען מ'האט דעם דרך הלימוד קען מען טרעפן א טרייסט אין די הייליגע תורה, אין סיי וועלכע שווערע מצבים א מענטש טרעפט זיך אומגעראכטן, קען ער דארט אויך לערנען די הייליגע תורה און זיך שטארקן מיט דעם.

נאך ברכת המזון זענען אנשי שלומינו אהיימגעגאנגען מיט גרויס הנאה פון דעם שיינעם פארברענג.

ואני אבטה כך!

סיום מסכת מנחות אין כולל היכל הקודש

די וואך מיטוואך אינדערפרי איז פארגעקומען א שיינע פרישטאג סעודה אינעם כולל היכל הקודש אין וויליאמסבורג, ווי די חשובע כולל אינגעלייט האט געמאכט א סיום אויף מסכת מנחות וואס מ'האט געלערנט אין כולל. פאריאר האט דער ראש ישיבה שליט"א געעפנט א כולל אין וויליאמסבורג, פאר די חשובע אינגעלייט אנשי שלומינו וועלכע זענען תורתם אומנותם.

ביים סיום האט דער ראש ישיבה גערעדט איבער די חשיבות פונ'ם כולל, ווי ז'ול זאגן אז פון ווען דער בית המקדש איז חרוב געווארן האט דער אייבערשטער נארינישט אויף דער וועלט נאר די ד' אמות פון הלכה, די חשיבות פון אינגעלייט וואס זיצן און לערנען הלכה. דער כולל באשטייט נאר פון אינגעלייט וואס האלטן אמת'דיג ביים לערנען, און נוצן אויס דעם טאג מיט לימוד הלכה וואס איז זייער וויכטיג.

יעדן אינדערפרי הויבט מען אבער אן דעם טאג מיט א בלאט גמרא, אזוי ווי מוהרא"ש האט איינגעפירט אין זיין כולל אין יבנאל. דער ראש ישיבה שליט"א לערנט פאר יעדן אינדערפרי א בלאט גמרא, און דערנאך חזר'ט מען עס איבער מיט מער עיון אין כולל פאר די ערשטע שעה פון טאג, און יעצט האבן די חשובע אינגעלייט מסיים געווען מסכת מנחות.

מען האט זיך צוגעיאגט צו ענדיגן דעם פרישטאג ווי שנעלער, נישט צו שטערן די חשובע אינגעלייט פון דעם סדר הלימוד.

כי טוב סחרה מכל סחורה!

"נחת און חינוך אונט" די וואך אין "בית פיגא"

די וואך מיטוואך איז פארגעקומען די "נחת און חינוך אונט" אין סקול, עס זענען זיך צוזאם געקומען די עלטערן פון די תלמידות, איבערצושומעסן מיט די מחנכות, צו שעפן נחת איבער די הצלחה פון די קינדער. ווען די עלטערן ארבעטן אינאיינעם מיט די מחנכים איז דאס די גרעסטע טובה פאר די קינדער.

די חשובע מנהלת מרת לעסער תחי' האט גערעדט פאר די עלטערן, זי האט ארויסגעברענגט די יסודות פון אונזער סקול, וואס רופט זיך "בית פיגא" אויפ'ן <<<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש אשר נחל וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלענהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר נחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי רמזוני, יוזנים המונים, רפואות וישועות. רופט שוין 845-248-1651

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה משה אירגאס הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502361 / 0797040069 / 845-414-8426 / ארץ ישראל ענגלאנד 03303502361
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 03303502361 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
< BreslevCenter.com >